Bukowiec

Niewielka wieś o rozproszonej zabudowie położona pośród nadnoteckich łąk . Niemal cały teren sołectwa znajduje się w obszarze chronionego krajobrazu doliny Noteci. Zabytek stanowi kościół z przełomu XIX i XX w.

- wspomnienia -

Buchwerder (Bukowiec)

Pierwotnie Buchwerder to stara nazwa dla określonej formy terenu (niwa, po niemiecku Flur); w roku 1816 stała się nazwą miejscowości

Pierwsza zagroda powstała w roku 1811, kiedy to hrabia Ignacy Radoliński sprzedał pierwszemu osadnikowi 1,25 ha bagnistej ziemi za sumę 75 talarów. Po 3 latach zwolnienia od opłat należało odprowadzać prawie 2 talary rocznego czynszu gruntowego. W naturze należało dostarczać na świętego Michała (29 września; przyp. tł.) pół gęsi, pół mendla (mendel - 15 lub 16 sztuk; przyp. tł.) jaj i pół koguta. W piwo i gorzałkę trzeba było zaopatrywać się w pańskiej gospodzie (tzw. Modderkrug).

Zbiórka suchego drewna (chrustu) dozwolona była tylko w określone dni, za drewno do celów budowlanych należało zapłacić. Prawo wypasu przyznano tylko dla jednej krowy. W umowie zawarto twarde warunki, których nie zmieniono także późniejszym osadnikom, ponieważ lekkomyślny hrabia potrzebował dużo, ba nawet bardzo dużo pieniędzy. Jako taką egzystencję gwarantowało przekształcenie bagnistej ziemi w łąkę i niezwykła wprost pracowitość mieszkańców.

Na szczęście udało się powiększyć zagrody poprzez dokupowanie ziemi. Los osadników poprawił się również wskutek separacji (scaleniu gruntów). Nie musieli już używać krów mlecznych jako zwierząt pociągowych, ponieważ mogli sobie już pozwolić na konie.

W roku 1939 osadę zamieszkiwało już 14 chłopów posiadających po dwa konie i 36 chłopów posiadających jednego konia. W roku 1816 Buchwerder liczył 40 mieszkańców, by w roku 1930 mieć już 362 mieszkańców gospodarujących na powierzchni 384 ha.

Przez długi czas we wsi stał budynek szkolny pokryty strzechą mieszczący pod jednym dachem izbę lekcyjną, mieszkanie nauczyciela i salę modlitwy. Na przełomie wieków zbudowano nowy masywny budynek szkolny z cegły oraz nowy kościół. Proboszczowie obu wyznań mieli swoje probostwa w Kuźnicy Czarnkowskiej (niem. Hammer)